

SNILLEBLIXTEN

Karis-Billnäs gymnasium

Nr. 15 Våren 2012

Cosplay - en okänd hobby

Erica Kaskinen har intervjuat Tove Anttonen, som sysslar med den ännu rätt så okända hobbyn cosplay. Vad cosplay egentligen går ut på kan du läsa mera om på s. 4.

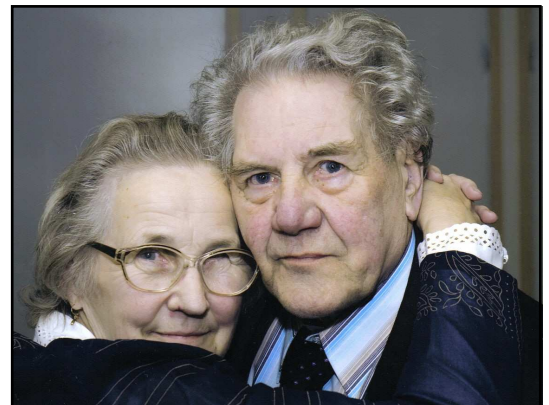
Från Gambia till L.A.

Vårens Snilleblixten innehåller många reportage om spännande och oförglömliga resor världen runt. Läs t.ex. om populära resmål för ABI-resor på s. 9, Hannahs Parisguide på s. 18, Victorias resa till Gambia på s. 20 och Cassandras resa till L.A. på s. 24.

En vecka som riksdagsledamot

Hur är det egentligen att jobba som riksdagsledamot? En av skolans studerande spenderade sin flexvecka för att ta reda på saken. Läs om hennes vecka i riksdagen på s. 16.

Gammal kärlek rostar aldrig

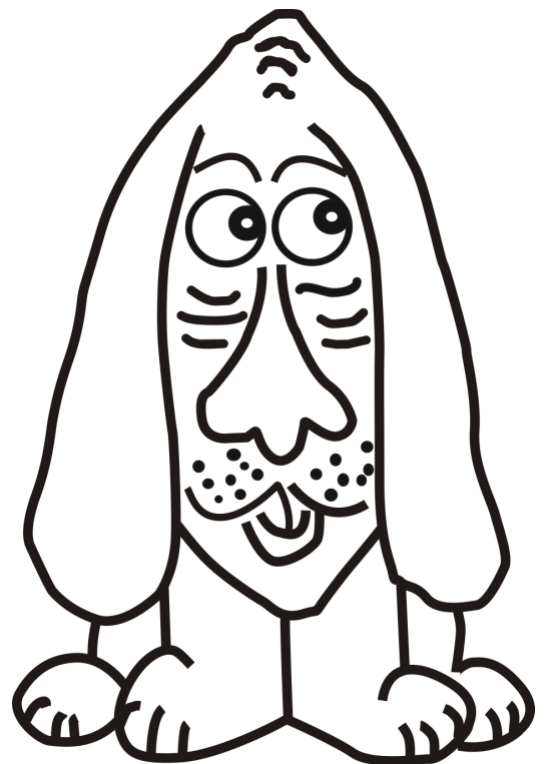
Läs om Birgits och Börjes förhållande på s. 12.

Dessutom: recensioner, resor, intervjuer och mycket mer..!

Redaktionen våren 2012

En dans för att fira	s. 3
Cosplay	s. 4-5
Förberedelser inför studentskrivningar	s. 6-7
Vi kommer nå målet	s. 8
Destination ABI-resa	s. 9
Intervju med Kaj Kunnas	s. 10-11
Gammal kärlek rostar aldrig	s. 12-13
Att bo i en stor eller liten stad	s. 13-14
Smak för en billig slant	s. 15
En vecka som riksdagsledamot	s. 16-17
En resa till en storstad	s. 18-19
Gambia	S. 20-23
Drömmen som gick i uppfyllelse	s. 24-26
Bokrecension: Elsas hemligheter	s. 27
Bokrecension: Egoboost	s. 28
Bokrecension: Hungerspelen	s. 29
Filmrecension: Life as we know it	s. 30
Filmrecension: This means war	s. 31

Layout: Ida Gustafsson & Natalie Luukkonen

En dans för att fira

Dagen som så många väntat på är äntligen här. Redan tidigt på fredagsmorgonen den 17 februari börjar stressandet för de som ska dansa på Gamlas dans. Den årliga traditionen dagen efter penkis, eller bänkskuddardagen som den egentligen heter, där vi fortsättare firar att vi nu är äldst i skolan, ordnas i vår skola för sjätte gången.

Detta år var det lika många flickor som pojkar med så i motsats till tidigare år bestod alla par av en flicka och en pojke. Flickorna som skulle dansa hade redan långt i förväg bokat tid till frisören. De steg upp tidigt på morgonen för att sminka sig, fixa frisuren och åka till skolan. Klänningar, skor, kavajer och frackar var skaffade långt i förväg. Alla var väldigt fina.

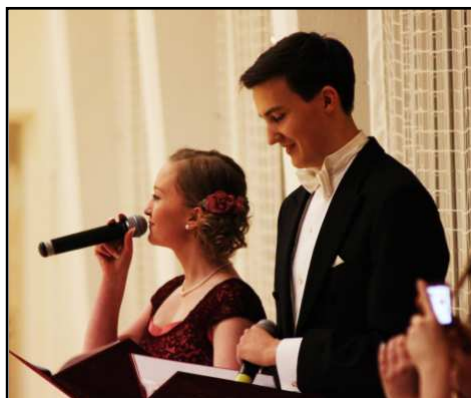
Klockan tolv hade de alla bytt om och skulle uppträda för lågstadieleverna.

Redan på generalrepetitionen dagen innan var spänningen hög men nu hade den stigit ytterligare. En del var nervösa och kanske lite oroliga för att göra något fel men samtidigt var alla väldigt glada och förväntansfulla och såg fram emot att få framföra danserna. Och det gick bra så spänningen släppte efter en stund. Efter lite välförtjänta pauser och ett uppträdande för gymnasiets nybörjare och högstadieleverna började det nära sig tiden för det sista uppträdandet. Nu var det föräldrarnas och släktens tur att komma och se, så nu var alla lite extra iviga.

Det hela startade med välkomstdrinkar nere i lobbyn där folk fick stå

och prata lite med varandra en stund innan de blev välkomnade upp till salen och fick se dansuppträdandet. Kameror blixtrade från alla håll.

Kvällens värdpar - Joel Lehtinen och Emilia Ekström

De började med de vanliga danserna som winervals och avslutade med en dans de själva hade gjort koreografin till. Den var livfull och riktigt bra gjord. En mix av många bra låtar gjorde dansen intressant.

Efter det hade föräldrarna möjlighet att dansa med sina barn. När de dansat färdigt var det servering. Det fanns goda kakor och en massa bakverk som en del av eleverna hade varit duktiga och gjort.

Föräldrarna tyckte det var riktigt roligt, var väldigt stolta och uppskattade att vi hade en kväll som denna.

När alla började dra sig iväg kunde dansarna byta om och senare mot kvällen åkte vi alla fortsättare iväg till Box i Snappertuna där vi firade "pikku-penkkis", även det en årlig tradition där vi festar för att fortsätta firandet av att vi är äldst.

Alla var nöjda och glada över att allt gått så bra och humöret var på topp. Vi hade roligt ända in på småtimmarna med musik, dans, godasker och helt enkelt bara trevligt umgänge.

Gamlas dans är en trevlig tradition och ett avbrott i vardagen. Alla borde vara med och de som inte är det kommer troligtvis att ångra det. Man hörde bara positiva kommentarer. Exempelvis sa någon att förutom att få studentmössan på huvudet är det här den roligaste och mest minnesvärda händelsen under hela gymnasietiden.

Text: Emilia Hägg

Bild: Sara Oraheimo

Cosplay

Cosplay (Costume Play) är en hobby, där man försöker efterlikna en karaktär så bra som möjligt. Det räcker inte med en dräkt eller peruk utan man måste även bete sig som karaktären för att vara riktigt bra. I Finland är cosplay ännu en relativt okänd hobby men den håller på att växa. Ursprungligen kommer cosplay från USA men fick sitt genombrott då man i Japan blev intresserad av cosplay. Tove Anttonen från Halikko är en av få i Finland som sysslar med cosplay.

Vad fick dig Tove att bli intresserad av cosplay?

Jag minns faktiskt inte riktigt vad, men jag minns hur det gick till. Jag ville förändra mitt liv och söka mer spänning i livet än jag hade då. Jag gick på sjuan när jag började och jag var dessutom deprimerad så cosplay kändes bra. Jag sökte runt på IRC-galleria om det fanns någon som var intresserad av cosplay och så stötte jag på ett blogginlägg där en flicka sökte efter personer till sitt cosplaygäng. Jag funderade länge och samlade mod tills jag en dag kommenterade i blogginlägget att jag var intresserad. Jag var lite tveksam till mina chanser eftersom hon bodde i Esbo och jag i Salo, men sedan visade det sig att de två andra i gruppen också bodde i Salo. Kommentaren i bloggen förändrade därför mitt liv,

Här spelar Tove 10th Doctor från Doctor Who och Starblom syns som Jokern i Batman

flickan blev väldigt glad och jag var varmt välkommen med i deras cosplaygäng. Sedan dess har människorna i gruppen varit mina bästa vänner! Det roliga med det här var att hon hade tänkt radera blogginlägget samma dag som jag kommenterade det, jag hade tur där.

Tove som Scout's Mother

Hur länge har du sysslat med det?

Jag började cosplay i Animecon 2009, så jag har sysslat med cosplay i tre år, detta är mitt fjärde.

Spelar du karaktärer ensam eller är ni alltid ett gäng?

Det beror på. För det mesta brukar jag vara med i större grupper men jag har också cosplayat ensam några gånger, eller som ett par med någon. Nu till sommaren har jag en "Doctor Who"-grupp på gång och även några par-cosplays som "Tin Tin och Captain Haddock" och "Captain Jack Harkness och Ianto Jones". På conventionerna, som man brukar kalla våra träffar, hänger dock flera grupper i samma gäng och jag kommer oftast hem med tiotals nya telefonnummer och olika användarnamn på internet.

Hur hittar ni andra som sysslar med samma sak?

Mestadels sker det nog via internet men en stor del av oss som är intresserade av sci-fi och BBC brukar hitta varandra på conventionerna. T.ex om någon 'flippar ur' (positivt alltså) när hon ser en karaktär som hon älskar eller om man talar om någonting så

Tove som Stan Marsh och Viv som Kyle Broflovski, båda figurerna finns i South Park

brukar det alltid krypa fram människor som har samma intressen som vi. Största delen av människorna har jag dock träffat via internet. Vi har stängda grupper, så att inte riktigt alla kan komma med. De personer som vill komma med måste be om det.

Var hittar du kläder och dyl till karaktärerna du ska klä ut sig till?

Man låter sin kreativa sida komma fram. Om man ska cosplaya på riktigt gör man allting själv från början till slut men det finns också webbshopar var man kan köpa dräkter och dyl., själv brukar jag fynda mycket på loppisar. Jag brukar vara så lat att jag modifierar olika klädesplagg att se ut som de som de ska till karaktären.

Är rekvisitan dyr?

Det beror på om du köper eller själv gör den. Materialet till att själv sy dräkter kan kosta kring 100€. Om du däremot beställer från internet varierar priset drastiskt, det kostar allt från 7€ till 700€. Som exempel kostade en Sonic Screwdriver som jag beställde till min Doctor cosplay 28€ från ebay. Den är 25cm lång, så det var relativt dyrt för att bara vara rekvisita till en karaktär.

Ni brukar också klä ut er till det motsatta könet. Tror folk att ni är det andra könet på riktigt då?

Ja, jag klär ofta ut mig till det motsatta könet, det är mycket roligare. Första gången jag cosplayade som en manlig karaktär fick jag verkligen en chock. Man måste tejpa ner bröstet med jesustejp, det gjorde så otroligt ont, det var svårt att andas och man fick enorma sår efter conventionen när man rev loss tejp. Nuförtiden äger jag, tack och lov, en bindel som plattar ner allting. Meningen är att folk ska tro att man är det motsatta könet på riktigt. Många har frågat mig om jag är en flicka eller pojke då jag spelat en manlig karaktär och speciellt då jag var Doctor Who var alla bergsäkra på att jag var en pojke.

Var möter du andra som oxå sysslar med cosplay?

På conventionerna möts alla cosplayare. Man behöver inte tävla utan kan bara umgås och träffa nya människor. Biljetter kan man köpa på internet för 10-40€, en del conventioner är också gratis. I Finland finns det ca 10 conventioner per år med olika teman. Om man väljer att tävla kan man vinna pengar, men till och med resor till andra conventioner finns som pris. Comiccon i USA är den högsta vinsten, det är en av världens största Serietidnings/Anime/Manga/Sci-fi convention som finns. På conventionerna brukar det gå vilt till. Vi hittar på en massa knäppa saker bl.a. tar bilder, ritar och dansar till musik. Det roligaste är att man får vara sig själv! Dock ingår också rollspel där man spelar karaktärens personlighet.

Cosplayar du också bland allmänheten på din fritid?

Jo, vi brukar också gå bland allmän-

heten med dräkterna. En gång var det riktigt roligt när vi cosplayade som South park i Salo, och människor kände igen oss. Vissa tog till och med foton på oss, för att de tyckte att vi var mycket söta. Vi brukar få ganska långa blickar på stan när vi går runt där, och vissa brukar ropa efter oss bl.a. "är det cirkus i stan, eller?" men det tar vi med en nypa salt.

Vad är din dröm inom cosplay?

Min största dröm är att åka till Comiccon i USA med några vänner och cosplaya men även London Expo skulle vara perfekt. Där är tävlingarna mycket större än i Finland och jag skulle vilja uppleva en äkta, riktigt stor cosplaytävling och convention.

Vad är ditt bästa minne av cosplay?

Det måste nog vara Animecon 2011. Jag träffade så många härliga människor och vi hade väldigt trevligt. Efter det började vi ha regelbundna "Doctor Who-meetings". I början var vi 7 stycken men det har nu ökat till 35 som träffas och har roligt. Det var då jag insåg att cosplay hade sin mening i mitt liv, att jag skulle träffa dessa människor som jag har något gemensamt med. Vi är som en stor familj som älskar varandra. Cosplay är så mycket mera än bara dräkter och conventioner. För mig är cosplay en livsstil, det har räddat mitt liv och jag har lärt mig så mycket bl.a. att acceptera olikheter och inte döma människor efter hur de ser ut. Jag har helt enkelt hittat mig själv genom cosplay och känner mig hel.

Text: Erica Kaskinen

Bild: Tove Anttonen & Anni Myllymäki

Förberedelser inför studentkrivningarna

Abiturienterna ställs varje år inför samma problematik – hur ska man läsa till skrivningarna och hur ska man hinna läsa allting för att klara av skrivningarna så bra som möjligt? Vissa tar det lugnt och stressar inte medan andra kanske är väldigt nervösa och läser väldigt mycket. Jag har frågat några elever från gymnasiet i Karis och Ekenäs som skriver eller skrivit studentkrivningar i år om hur de förberett sig. Här följer även studiehandledaren Carina Nylunds rekommendationer och råd inför skrivningarna.

Yvonne Engblom, abiturient från Ekenäs gymnasium skriver sammanlagt sju ämnen och hon har på hösten skrivit engelska, finska och hälsökunskap men i alla dessa har hon stannat endast någon poäng från ett högre vitsord så hon skriver om dem nu på våren. Förutom dessa skriver hon även modersmål, psykologi, matematik och tyska. Yvonne säger att hon började först läsa till realämnena. Hon följer inget schema för hon tror att om hon sedan bryter schemat så tappar hon helt lusten att läsa. Nu följer hon principen att läsa när hon har lust och enligt henne hålls då

Yvonne Engblom

både motivationen och inlämningen på en bättre nivå. Hon tänker öva på gamla studentuppgifter till matematikprovet och språken anser hon att man inte kan läsa i samma utsträckning som till t.ex. realämnena. Yvonne brukar vanligtvis läsa ca 4-5 timmar per gång och då oftast i Ekenäs biblioteks läsesal.

Ben Wahlberg är abiturient från Karis-Billnäs gymnasium och han säger att han inte läst så mycket, bara repeterat lite och språken anser han att man inte alls kan läsa till. Han går inte efter något schema utan följer principen ”man läser det man känner för, så som det heter i Karis”. Dock tar han privatlektioner inför matematiken och det tycker han räcker.

- Språken är inte alls så som vanliga prov I finska och engelska utan mera så att om man kan prata och förstår vardagsfinska så klarar man sig också i studentprovet.

Ben Wahlberg

Han säger vidare att man ska glömma att sitta och plugga och ger rådet att hellre t.ex. se på ”Top Gear” eller ”Matti Nykänen” på tv för det hjälper åtminstone vad gäller hörförståelse.

Erica Kaskinen, andra årets studerande i Karis-Billnäs gymnasium skriver psykologi nu på våren. Det är hennes första prov och hon läser understreckningar i boken och anteckningar/mindappar som hon skrivit under kursens gång och dessutom har hon kollat på gamla studentprov, frå-

Erica Kaskinen

gor och svar.

Hon hade planerat göra upp ett schema utan tidspress men det blev aldrig av så nu har hon gjort upp scheman för varje vecka, anpassat till andra skoluppgifter men p.g.a. att man då ändå måste avvika emellanåt från schemat så blir det lite stressigt speciellt då hon samtidigt har ganska mycket jobb med periodens andra kurser, eftersom hon planerat in lite för mycket kurser. Dessutom tycker hon att hon också måste ha lite fritid.

Hon planerar i alla fall komma igenom alla böcker före provet och hon har läst så mycket hon orkat och hunnit. Hon tror i alla fall att det är en

fördel då hon haft alla psykologikurserna ganska nyligen samt gått en repetitionskurs på nätet.

Erica skriver sammanlagt 8 ämnen, förutom psykologin nu på våren, engelska, finska och modersmål samt hälsokunskap på hösten och nästa vår, tyska, matematik, samhällslära plus eventuella omtagningar.

Carina Nylund, studiehandledaren i Karis-Billnäs gymnasium rekommenderar att man gör upp en plan för studentskrivningarna. Det är bra att ha en tidsplan för en längre tid som man följer. Tidsplanen får dock inte vara för stram, man måste hinna ägna sig åt fritidsysslor, man måste få sömn och även hinna motionera för att orka, säger hon.

Carinas råd är att man ska fördela det man ska läsa så att man läser några kapitel åt gången, pausar och fortsätter igen. Det är viktigt att man försöker koncentrera sig på innehållet och förstå helheterna. Man ska effektivt använda tiden man reserverat för studierna, hålla sig till planen och välja en lugn plats där man får läsa ostört.

Carina tycker också att man ska använda sig av anteckningar, mindmaps eller de studiemetoder som passar en själv bäst. Hon rekommenderar att man då man har flera prov att läsa till t.ex. läser ett språk på förmiddagen och ett realämne på eftermiddagen

men det som Carina tycker är allra viktigaste är att man repeterar det man läst och att man även ska komma ihåg att det underlättar läsandet inför studentskrivningarna om man följt med då kurserna gått.

Då man funderar på hur många ämnen man ska skriva anser Carina att man bör beakta vad olika utbildningar kräver och hur många poäng utbildningen ger för vilka prov. För det här rekommenderar hon att man gör upp en studieplan utgående från vilken man sedan bestämmer vad man ska skriva. De som inte vet vad de vill göra i framtiden borde planera in 6-7 ämnen, det är också medeltalet på de skrivna studentproven i Karis-Billnäs gymnasium.

Carina rekommenderar att man skriver så många prov som möjligt på våren på trean eftersom man då läst de flesta kurserna, förberett sig bäst och dessutom mognat. Det som också är viktigt är att man då har några veckor läslov och hinner bättre läsa.

Man kan sist och slutligen konstatera att alla studerande läser så som de själva anser vara bäst och så mycket som känns rätt. De flesta av studerandena har även snappat upp något gott råd av skolans studiehandledare!

Text: Jonny Nyman

Bilder: privata

Vi kommer nå målet

Jämställdheten mellan könen är något som länge varit aktuellt. Jämställdhet mellan könen betyder att kvinnor och män ska ha jämlika rättigheter, skyldigheter och möjligheter inom samhället och arbetet.

Ännu finns det inte ett enda samhälle där detta skulle vara den absoluta sanningen, dock är många länder på mycket god väg.

Då och då dyker det upp en artikel eller en insändare i någon dagstidning om jämställdheten i Finland. Finland har bundit sig till att befrämja jämställdheten mellan könen så gott det går, speciellt kvinnomas rättigheter och ställning, genom att beakta jämställdhetsaspekter i utvecklingen. I Finland finns en hel del kvinnor med hög ställning och man stöder kvinnomas roll i samhället. Ändå finns det problem inom jämställdheten även i vårt land. Kvinnans euro sägs vara 90 cent, detta betyder att mannens euro är 1,10 euro. Detta gäller om man jämför en kvinnas och en mans medellön med allas medellön.

En sak som det lönar sig att tänka på är att vi i Finland inte alls har det så tokigt ställt som kvinnor. Visst har vi kvinnor ännu mål att nå, men tänk

på det att det i många länder finns hundratusentals kvinnor utan möjlighet till vare sig utbildning eller arbete.

I utvecklingsländerna är kvinnornas ställning mycket dålig. Minst jämställda är kvinnorna söder om Sahara i Afrika och i södra Asien. I utvecklingsländerna är kvinnan ofta utbildad, hon arbetar med vardagsysslor i hemmet, hon blir bortgift som ung och hon saknar egna inkomster. Hon kan inte läsa eller räkna, hon har bristfälliga möjligheter till hälsovård vilket bl.a. betyder att hennes chanser att överleva graviditet eller förlossning är rätt så små.

I liknande områden som dessa kan jämställdheten inte ens börja ta fart om kvinnorna inte får en chans att utvecklas och delta i samhället. För att främja jämställdheten borde flera flickor få möjlighet att gå i skola, bl.a. för att de i framtiden ska kunna få egna inkomster och bestämma över sina egna inkomster. På så sätt får kvinnan också en bättre möjlighet att påverka inom politiken och i samhället. Kvinnans åsikter behövs på alla håll i världen.

FN anser att jämställdheten mellan kvinnan och mannen är en viktig sak, detta kommer fram bl.a. genom FN:s konvention mot diskriminering av kvinnor. Konventionen trädde i kraft 1981 och den lyfter fram regeringarnas skyldighet att genom t.ex. lagstiftning avskaffa alla former av diskriminering av kvinnor p.g.a. kön.

FN har ställt jämställdheten mellan könen som ett av FN:s åtta millenniemål för utveckling.

Millenniemålen är åtta olika mätbara mål som handlar om att förbättra

Ojämlikheten i siffror

- 60% av världens analfabeter är kvinnor.
- 2/3 av de 1 miljard fattiga i världen är kvinnor och flickor.
- 650 000 kvinnor utsätts för människohandel årligen.
- Ungefär 500 000 kvinnor dör i utvecklingsländerna årligen under antingen graviditeten eller förlossningen.
- 17% av alla världens riksdagsledamöter är kvinnor.
- I snitt är kvinnans lön 25 % mindre än mannens.

de fattigas liv och att skapa goda förutsättningar för en hållbar utveckling som dessutom är global i världen.

Om kvinnan och mannen hade lika rättigheter skulle även andra av FN:s utvecklings mål främjas, t.ex. barn- och moderdödligheten, bekämpningen av könssjukdomar som hiv och aids, minskning av fattigdom och målet om en hållbar utveckling.

Utvecklingen mot jämställdheten har varit väldigt positiv under de senaste årtiondena. Det är viktigt att komma ihåg att det inte på något sätt är omöjligt att uppnå en total jämställdhet. Det kommer att ta tid, men någon dag kommer vi nå målet.

Text: Ida-Sofie Valtanen

Bild: <http://stream.goodwin.drexel.edu/womenincoaching/2012/01/03/gender-equality/>

Destination ABL-resa

Nästan alla vill åka bort på våren före studenten för att fira den kommande vita mösan som man jobbat så hårt för. Men när man skall åka iväg med ett större gäng kan det bli bekymmer att komma överens vart man skall boka biljetter. Därför har jag jämfört några av de bästa partyställena vid Medelhavet.

Aya Napa

Superpopulärt partyställe för ungdomar. Solsäkert ställe med otroligt fina stränder. Inte fullt med små barn och pensionärer som är på solsemester. Fullt med clubar och barer. Resorna dit är ok pris men väl där blir mat och dricka ganska dyrt.

Kos

Känt som ett av de bästa partycentrumen vid Medelhavet. Natlivet är vilt och fullt av ungdomar, speciellt från de nordiska länderna. Priserna är van-

liga och motsvarar Finlands. Stränderna är dock ett minus, vissa består av sten.

Malta

Här är nattlivets mekka. Hela den lilla ön vaknar till liv om kvällen. Det finns mycket ungdomar men största delen av dem är på språkresor. Alkoholen är billig men matens pris samma som i Finland. Stränderna på Malta är inte många, ofta måste man ta bussen från staden.

Sunny Beach

Finaste stranden av alla. Hotellen börjar vara rätt gamla. Man måste betala en bra peng för ett bättre rum. Festen på Sunny Beach är helt galen. Maten och alkoholen är dock mycket dyr.

Magaluf

Mycket svenskar. Ställer vimlar av ungdomar och clubar. Bra ständer är det också med hyfsade priser. Från Finland är det inte så lätt att hitta resor till Magaluf.

Alanya

Fin strand och fint nattliv. Minuset är mycket familjer med små barn och äldre människor. Resorna är billiga, maten och alkoholen likaså. Olika utfärder får man också till ett bra pris, till exempel partyboat resorna. Vädret är solsäkert under våren och sommaren.

Text & Bild: Sofia Lindevall

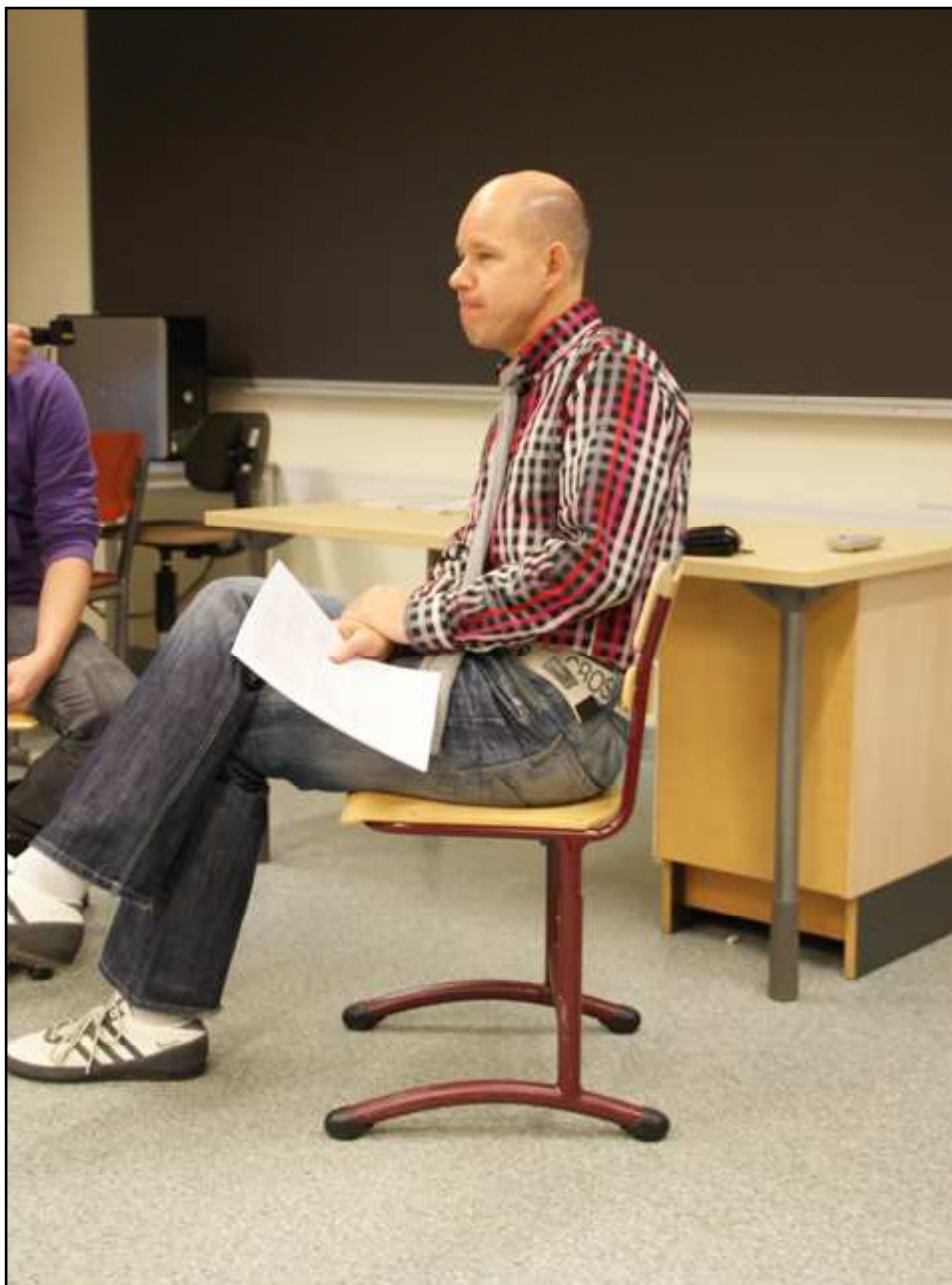
Kaj Kunnas — drömmen som blev sann

Den 17:e november hade vår skola äran att bli besökt av en professionell kommentator. Bland oss finlandssvenskar är han rent ut sagt en legend, och alla känner till hans namn. Det är ingen mindre än Kaj Kunnas som stiger in i ett fullspäckat klassrum. Kaj är i skolan för att berätta om sitt yrke och sin utbildning, och intervjun sköts av skolans egna elever.

Utbildning

Då Kaj var liten drömde han – liksom många andra små pojkar – om att bli professionell fotbolls- eller ishockey-spelare. Hans intresse för idrott fanns kvar hela hans uppväxt, och bland annat skidåkning har varit en av Kajs favoritsporter. Som 15-årig visste han dock att han ville bli kommentator.

Utbildningen som Kaj gått för att bli kommentator är för många en överraskning; han har nämligen gått lärarutbildningen med inriktning på det finska och engelska språket och är filosofie magister. Hans dröm var dock att bli idrottskommentator, så han flyttade till Åbo för att studera. Kaj berättar, att han fick öva massor på egen hand – han stängde av ljudet på sin TV och refererade matcher och idrottstävlingar. Slutligen fick han chansen att jobba för Hbl som sommarreporter, och därifrån kom han vidare på prov för att bli idrottskommentator. Hur det gick känner vi alla till, här började Kajs framgångsrika karriär.

Kaj Kunnas

Om jobbet som kommentator

På frågan huruvida Kaj trivs på sitt jobb svarar han leende, att 9 av 10 dagar trivs han på jobbet. Vad han dock inte gillar är möten av olika slag. Dessutom är han en hel del borta från sin familj. Kaj berättar att han gått miste om 20 morsdagar, i och med att ishockey-VM inträffar just över det veckoslutet. Men jobbet variation slår alla de negativa sidorna.

Man får se världen, lära känna framgångsrika idrottsmän samt uppleva spännande stunder. Enligt Kaj är ingen dag lik den andra.

Som idrottskommentator lär man känna olika idrottare som vänner. Som exempel nämner Kaj simmaren **Jani Sievinen**, som Kaj fått följa med i flera stora tävlingar. Sievinen var i princip oövervinnelig, och i OS år 1996 var han överlägsen förhandsfa-

Elever från gymnasiet fick sköta intervjun

vorit på 200m frisim. Han förlorade dock guldmedaljen med nio hundra sekunder, och vann aldrig guld i de Olympiska Spelen. Medkänslan som Kaj kände med Sievinen var stor. På frågan om vilket som är den största höjdpunkten under hans karriär är svaret ganska klart – Finlands VM-guld i ishockey 2011.

Resandet är en stor del av Kajs jobb. Hemma har han en karta, där han märker ut varje land han besökt med en nål. Hittills har kartan otroliga 78 nålar över sig! Kaj har varit med om massor med stora idrottsevenemang och träffat många stora idrottsmän. De som Kaj minns bäst är världens snabbaste man **Usain Bolt** samt fotbollsspelaren som alla känner till – **Pelé**.

Men hur får man då kontakt med de personer som skall intervjuas? Förr handlade det om presskonferenser för endast ett fåtal reportrar, medan antalet närvarande i dag kan vara närmare 500. Dessutom kontaktar man personerna via telefon och självklart Facebook, vilka är de lättaste sätten att sköta en intervju på. Då den intervjuade är en riktig kändis kan det även i Kajs fall uppträda nervositet. Då är det viktigt att ha sitt stöd papper

och hålla koll på tidsbegränsningen som ofta ställs på intervjun. Då Kaj refererar tex. en ishockeymatch är det ju helt otroligt hur han kommer ihåg alla spelarna från alla länder utantill. Lösningen är små lappar om varje spelare, alltså har det förberedande arbetet en stor roll. De svåraste spelarna att minnas är de kinesiska, då de alla har namn som påminner om varandra, berättar Kaj.

I höst var Kaj en aktuell person i medierna, då han började referera på finska från att tidigare ha gjort det på svenska. Upplever han då finskan som svårare? Kaj förklarar att det handlar om att vänja sig, men att det finska språket faktiskt är lättare att hantera, med en lättare grammatik än i det svenska språket. Som finlandssvensk har han dock inte stött på några som helst fördomar – tvärtom kan det ibland vara lättare för honom att få en intervju som finlandssvensk. Ett annat viktigt språk är ryskan, som Kaj ångrar att han aldrig började studera.

Vid frågan om framtiden, ler Kaj och förklarar att han vill fortsätta som idrottskommentator ända tills han går i pension, och att varje dag göra ett så bra jobb som möjligt. Han njuter till

Tips till den som vill bli

idrottskommentator

- Var social och intresserad. Du måste vara färdig att lära dig nytt hela tiden.
- Språkkunskaper. De viktigaste språken att behärska är finska, svenska, engelska, tyska, franska samt ryska.
- Våga tala! Även om du inte kan språket flytande är det viktigaste att du faktiskt uttrycker dig så gott du kan.
- Allmänbildning. Var uppdaterad om de aktuella händelserna i världen.
- Var dig själv. Härma ingen annans stil, det gör inget gott.
- En stark personlighet. Personer måste skilja dig från massan och minnas dig.

fullo av sitt yrke, och skulle aldrig vilja byta ut det.

Text: Ida Gustafsson

Bild: Henrietta Anttonen

Gammal kärlek rostar aldrig

Året var 1951. Det var lördagskväll och en dans ordnades på Österby ungdomslokal. Börje hade fått permission från militären och bestämde sig för att besöka dansen. I Österby föll hans blick genast på en av alla de flickor som väntade på att bli uppbyggda. Det var den lördagskvällen Börje mötte sin Birgit. Att han idag, 61 år senare, fortfarande skulle vara tillsammans med henne anade han aldrig då.

- Hon stod där mitt bland många flickor. Hon såg så fin ut där hon stod så jag samlade mod och gick och bjöd upp henne. Efter några danser vågade jag t.o.m. fråga om jag fick äran att följa henne hem den kvällen, berättar Börje.

Birgit däremot var väldigt blyg av sig och svarade inte på frågan. Kvällen slutade med att båda gick till varsitt hem.

- På den tiden var jag faktiskt så blyg men nu har det nog förändrats. Nu har jag nog lärt mig att säga vad jag tycker, utbrister Birgit och får snabbt medhåll av Börje.

Efter dansen kunde Birgit omöjligt glömma Börje. Hon började skriva brev åt honom och skickade dem till brigaden i Dragsvik där Börje tjänstgjorde. Problemet var att hon inte kunde minnas Börjes korrekta efternamn så breven kom aldrig ända fram till honom. Efter ett flertal brev kom

Birgit på det rätta efternamnet och Börje fick slutligen ett brev av flickan han aldrig hade klarat av att lämna bakom sig.

Då Börjes militärtid var över stod det klart för dem båda två att de hörde ihop. Till en början kunde de dock träffas väldigt sällan eftersom Birgit var bosatt i Pojo och Börje i Kimito.

- Jag cyklade så ofta jag kunde från Kimito till Pojo för att få se min Birgit.

År 1954 tröttnade det unga paret på de långa avstånden och Birgit flyttade slutligen till Kimito. Kärleken dem två emellan tvivlade ingendera på. För snart 58 år sedan, den 20 november 1954, knäböjde Börje för Birgit och de gifte sig.

-Mina föräldrar som bodde kvar i Pojo bad oss flera gånger att flytta lite närmare dem. Då jag blev gravid bestämde vi oss för att ta vårt pick och pack och flytta till Pojo, förklarar Birgit.

Kort efter flytten föddes deras första dotter Vivan. Ett år senare blev Birgit gravid igen. Lägenheten i Pojo blev för liten och familjen flyttade nu till Kyrkslätt. I april 1956 föddes den andra dottern i syskonskaran, Viveka. -Vi jobbade hårt för att få ekonomin att fungera. Jag höll jordbruk och Birgit hade hand om dagbarn. Dessutom fungerade vi också som vaktmästare på Bygdebo lokal, berättar Börje.

- År 1958 började jag vänta vårt tredje barn. Viola föddes i november och rätt så fort konstaterade vi att vi var tvungna att flytta igen. Det fungerade inte att bära in vatten för hand med tre små flickor i huset.

Birgitsoch Börjes bröllopsbild från 1954

Familjen packade igen ihop sina ägodelar och flyttade till Sjundeaå. Där kom Birgit och Börje att få en fjärde dotter, Lena, och där stannade de även kvar i 38 år.

- Vi började från absolut ingenting då vi gifte oss. Vi har verkligen arbetat hårt för att få det vi har idag, säger Birgit där hon sitter i sitt rymliga kök i Billnäs.

Den två hektar stora gården i Sjundeaå förde med sig för mycket jobb så år 2007 beslöt Birgit och Börje sig för att sälja gården och flytta till Stenåker i Billnäs istället. I det lugna egnahemshusområdet trivs de bra.

Börje berättar att både han och Birgit har sett flygmaskiner komma och bomber falla under kriget och sådant lär en att ta vara på varandra.

- Inte är livet bara solsken. Vi har stridit en hel del, men vi har alltid rätt upp våra strider, förklarar Birgit.

- Ibland vill hon ha skåpet på en plats och jag på en annan. Samma skåp kan ju tyvärr inte stå på två olika ställen, säger Börje och skrattar.

Slutligen konstaterar ändå båda två att meningsskiljaktigheter hör äktenskapet till.

- Så länge vi båda får vara friska har vi inga problem.

Text & Bild: Sofia Westerholm

Birgit och Börje firade guldbryllup år 2004

Att bo i en stor eller liten stad

Storstäder är fyllda av liv och det finns alltid någonting som är öppet någonstans. Däremot är luftens kvalitet inte den bästa och överallt finns det stressade människor. Små städer är mysiga och har ett större lugn fast möjligheterna är mindre där. Jag har intervjuat en karisbo och en parisare, läs vad de tycker om sina hemstäder Karis och Paris.

Ariane, 17 år, bor i en förort i Paris

Tycker du om att bo i Paris, varför?

Ja, jag tycker om att bo i Paris men senare i livet vill jag ändå gärna bo i en annan storstad, t.ex. New York.

Jag vet inte om Paris är så speciellt egentligen men det är något speciellt med atmosfären i Paris, framför allt på söndagseftermiddagarna. Monumenten är också vackra och du kan gå ut när som helst och någonting kommer vara öppet.

Vad är bra och dåligt med Paris?

I Paris finns alltid liv och rörelse, butiker är öppna även fast det är söndag och människor vandrar omkring i staden. Jag tycker om att det alltid finns något slags liv i Paris, det är bra. Det finns även många mysiga caféer och lyxiga restauranger här. Det dåliga med Paris är att här finns allt för mycket människor och de är alla stressade och i tunnelbanan ler aldrig någon. På grund av alla människor finns det mycket bilar som leder till trafikstockningar och det är jobbigt speciellt när man har bråttom.

Ariane Milville

Vad är typiskt för de människor som bor i Paris?

Oj, det var en svår fråga. Jag menar Paris är stort och det finns mycket människor här och många olika typer av människor. Här finns människor som är jätterika men det finns också de som är fattiga. Det är svårt att säga hur en typisk parisbo är, alla är så olika.

Tycker du att man borde bo i Paris, varför?

Ja, det tycker jag. Jag tror det kunde vara en speciell upplevelse att bo här. Fast jag tycker inte fransmän är så öppna mot resten av världen.

Jessica, 17 år, bor i Karis och Pargas

Tycker du om att bo i Karis, varför?

Jag tycker om att bo i Karis, jag menar här har jag mina rötter och här finns mina vänner. Dessutom finns allt man behöver i Karis.

Vad är bra och dåligt med Karis?

Det som är bra med Karis är att alla känner alla, jag tycker att det är något positivt. Det är även lätt att förflytta sig när Karis har både tåg- och bussstation. Karis är heller inte så litet att man inte skulle hitta på något att göra, man hittar alltid på något. Jag tycker ändå att det skulle vara bra om det fanns någonting mer att göra på kvällarna.

Vad är typiskt för de människor som bor i Karis?

Det första jag kommer att tänka på är

Jessica Berglund

handboll eftersom så många spelar handboll här.

Tycker du man borde bo i Karis?

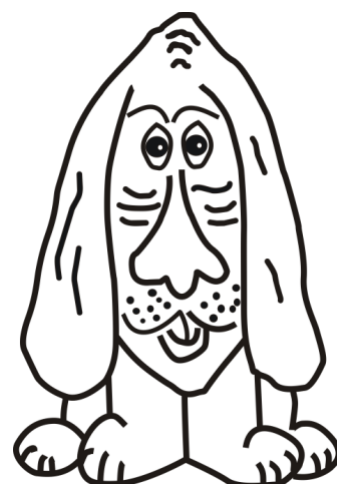
Ja det tycker jag. Det är en fin stad som är lämpligt stor. Karis passar alla och alla åldrar.

Detta var en Parisares och en Karisbos åsikter om sina hemstäder. Det verkar som om man kan trivas både i en storstad och i en liten stad även fast det finns både dåliga och bra saker i båda stadstyperna. Själv tycker jag att Karis är en mysig stad och här

finns min familj och vänner. Paris är däremot en vacker stad som erbjuder massor av möjligheter åt sina invånare och jag skulle kunna tänka mig bo där.

Text: Hannah Nilsson

Bilder: privata.

Smak för en billig slant

Som studerande är ekonomin inte alltid så stabil. Dessutom är det för många aktuellt att flytta hemifrån och sköta både räkningar, matkostnader och hyror själv. För att då få ekonomin att gå ihop gäller det att tänka ekonomiskt och planera. Ett bra sätt att spara pengar är att laga mat själv istället för att köpa allting färdigt. Hembakat bröd är både gott och mättar längre än det köpta brödet. Ekonomiskt sett är det även lönsammare att baka bröd själv och frysa ner.

Gyllene morotssemlor:

Ingredienser:

- ½ l mjölk
- 1 bit jäst
- ½ dl sirap
- 3 dl havregryn
- 3 dl vetemjöl
- 2-3 dl rivna morötter

Blanda ihop ingredienserna till en lös deg och låt jäsa i ca 15 min tills degen börjar bubbla.

Tillsätt sedan:

- 2½ tsk salt
- 9 dl vetemjöl
- ½ dl olja

Baka sedan genast ut degen till semlor. Grädda i ugnen i 225 grader tills semlorna har fått en fin gyllene brun färg.

Text & Bild: Sofia Westerholm

En vecka som riksdagsledamot

Min flexvecka i år var aningen annorlunda än vanligt. Under en veckas tid fick jag följa med Maarit Feldt-Ranta, riksdagsledamot för SDP. Under veckans gång fick jag uppleva mycket, upplevelsema var lärorika, intressanta och även nyttiga för fram-

Riksdagshusets café

tiden. Dagarna var fullspäckade med program. Tidpunkten för min proa kunde inte heller varit bättre då det var en verklig supervecka; på tisdagen diskuterade riksdagen stödpaketet

till Grekland i plenum, på onsdagen var det interpellationsdebatt kring försvarsreformen och på torsdagen tillträdde Sauli Niinistö sin tjänst som republikens nya president.

Första dagen var jag både nervös och förväntansfull, jag visste inte riktigt hur jag skulle vara och vad jag skulle säga. Då jag kom till riksdagens tilläggsbyggnad även kallad "pikku parlamenti" blev jag emottagen av Maarits assistent Sarita Niemi. Hon var precis lika trevlig som Maarit själv och lärde mig enormt mycket om arbetet i riksdagen.

Varje dag blev jag presenterad för en större mängd riksdagsledamöter, statssekreterare och journalister. Jag fick chansen att knyta kontakter som jag kommer ha nytta av hela resten av mitt liv. Ibland blev jag dock lite skakig i benen, till exempel när jag satt i samma kaffebord som Eero Heinäluoma och diskuterade. Överlag så var alla dagar spännande på sitt eget sätt. På programmet var allt från plenum till lunchseminarier och intervjuer med olika tidningar. Jag fick även delta i riksdagsgruppens möte.

Fast jag några gånger förr besökt riksdagen bland annat med skolan så

Ministrarar diskuterar

Riksdagshuset sett utifrån

var allt det här en helt annorlunda upplevelse. Denna gång fick jag verkligen vara med. Jag tyckte det var så spännande att vara med på möten som inte är öppna för allmänheten som plenum är. Ibland var det dock svårt att hänga med och förstå vad som diskuterades. Jag hade inte helt klart för mig vad alla förkortningar stod för, och att språket alla talade var finska gjorde olika situationer aningen krångligare.

Chansen att åka med de välkända hissarna i riksdagshuset fick jag ju också. Varje dag åt vid på en restaurang eller på caféet i riksdagen. Just caféet var den ultimata platsen att bonga politiker. Alla dagar var jag helt i extas för jag tyckte att allt var så intressant. Första dagen var det redan action så det räckte till. På eftermiddagen behandlades Greklands stödpaket i plenum, senare höll mtv3 med Peter Nyman ett event som heter

Suomi Areena i riksdagen där det diskuterades om Finlands demokratiska läge vilket var väldigt intressant då publiken fick ställa frågor till bland annat Anna-Maja Henriksson som är justitieminister. Ungdomamas intresse och deltagande i politik togs upp vilket var bra. Jag fick också tala med Peter Nyman som var speaker under kvällen. De flesta känner igen honom från mtv3:s nyheter och honom hade jag mycket gemensamt med eftersom han har blivit student vid Karis Billnäs gymnasium.

Andra dagen var det Magmas lunch seminarium där Maarit själv talade tillsammans med Marcus Rantala som är statssekreterare på försvarsministeriet. Med var också en professor från Helsingfors universitet. Under seminariet berättades det om den omtalade kommunreformen. Detta var också det enda under veckan som gick på svenska vilket gjorde det hela ännu en gnutta intressantare. På eftermiddagen samma dag var det interpellationsdiskussion i plenum om försvarsreformen och då väcktes riksdagsledamöterna till liv. Stefan Wallin blev grillad ordentligt och Timo Soini var som vanligt på hugget och skrek samtidigt som han viftade med armarna. Talet Wallin höll blev totalt förstört när många, till största

Plenisalen

delen sannfinländare, slängde ur sig kommentarer titt som tätt. Det var ändå inte förvånande eftersom det var just sannfinländarna som satt igång interpellationen.

Tordagen var en historisk dag i Finland. Då tillträdde Sauli Niinistö som republikens nya president. Det var stora ceremonier i riksdagen. Alla politiker var finklädde och många drack även champagne för att fira den nya presidenten. Tarja Halonen höll ett fint sista tal som president. För socialdemokraterna var det inte någon festlig dag då republikens president inte längre är en socialdemokrat efter 30 år med tre presidenter från partiet.

Sista dagen med Maarit började med kommunförbundets styrelsemöte i kommunhuset i Helsingfors. Där lärde jag mig ännu mer om kommunreformen som verkligen var ett omtalat ämne under veckans gång. Senare var det omröstning om interpellationen i plenisalen och genast efter det hade SDP:s kommunarbetsgrupp, socialarbetsgrupp och hälsoarbetsgrupp ett gemensamt möte om kommunreformens inverkan på social- och hälsovården. Mötet leddes av Maarit själv och var det sista under min flexvecka.

Många andra mindre och större möten hann vi också med under fyra dagars tid. Maarit kunde inte ha varit snällare mot mig. Hon gjorde sitt yttersta för att jag skulle få så mycket ut av praon som möjligt och hon presenterade mig för väldigt många ledamöter och ministrar. Jag fick till och med åka i en ministerbil till riksdagen. Inte en enda dag måste jag sitta inne i ett kontor och limma frimärken på brev som det går för många praolever. Hela tiden fick jag följa med och verkligen se hur politiken sker i praktiken. Det är ju trots allt i riksdagen som de stora besluten fattas.

Text & Bild: Sofia Lindevall

En resa till en storstad

Går du omkring och längtar efter att resa till en storstad men har svårt att välja vilken av alla vackra storstäder du ska välja? Sluta upp att fundera och åk till Paris, en av Europas vackraste städer. Jag ger tips om vad du bör se, äta och övriga tips som kan vara bra om du besöker Paris.

Att se

Eiffeltornet

Frankrikes kännetecken är såklart ett måste som man inte kan missa om man åker till Paris. Om man har lite tid lönar det sig inte att köa för att komma upp i Eiffeltornet eftersom det alltid är kö speciellt under högsäsong.

Montmartre och Sacré-Cœur

Monmartre är en vacker stadsdel i Paris som är känd för bl.a. kyrkan Sacré-Cœur som är en vit vacker kyrka och konstnärernas torg där konstnärer ritat av turister och säljer sina verk. Härifrån har man också utsikt över en del av Paris.

Mona Lisa i Louvren

I själva verket är tavlan Mona Lisa en besvikelse, inburad i glas och omringad av turister men det är trots allt en upplevelse i sig att ha sett en av världens mest kända tavlor och därför lönar det sig att komma för att se Mona Lisa. I Louvren som är ett stort museum finns även många andra verk att kolla in för den konstintresserade.

Croissant och pain au chocolat

Champs-Élysées och Triumfbågen

Paris kända gata är värd ett besök speciellt vid juletid då det finns en julmarknad däromkring. Triumfbågen som är belägen vid Champs-Élysées är ett förtjusande monument som förtjänar ett besök det också.

Notre Dame

Den kända kyrkan där berättelsen om Esmeralda och Quasimodo utspelar sig får inte heller falla i glömska. Det är en ståtlig kyrka belägen på en liten ö (Île de la Cité) i Seine.

Övrigt

I Paris finns det massor att se, det tar aldrig slut. Där finns museer av olika slag, parker och kända monument. Själva Paris med caféer och restauranger och allt vad som finns där är värt att se.

Att äta

Om man besöker Paris eller Frankrike överhuvudtaget finns det vissa saker man måste smaka på innan man återvänder hem. Här är ett par av dem.

Crêpes nutella liknar tunna plättar med chokladkräm i sig. Om man inte

känner för plättar med chokladkräm finns det även plättar med sylt, socker och andra smaker. Enligt mig är crêpes nutella ändå den godaste smaken.

Cannelle och macarons är franska bakelser som smakar utsökt. Cannelles har en speciell smak och konsistens men är de godaste bakverk jag någonsin ätit. Macarons är huvudsakligen gjorda av maräng och finns i olika smaker, färger och storlekar bl.a. choklad (som är väldigt god).

Kyrkan Sacré-Cœur i stadsdelen Montmartre

Croissanter och pain au chocolat finns idag även att köpa i Lidl men de är mycket godare i Paris. Croissanter är de kända salta giffarna och pain au chocolat är gjorda av liknade deg som croissanterna men innehåller choklad.

Sniglar (les escargots) låter äckligt men det är det verkligen inte. Egentligen smakar sniglarna inte mycket men vitlökssåsen smakar underbart och det gör sniglarna goda, exotiskt och gott.

Att röra sig i staden

Det är omöjligt att gå från plats till plats i Paris och det lättaste sättet att röra sig är med tunnelbanan. Om man lär sig systemet och har en metrokarta med sig så hittar man lätt och enkelt. Om du besöker Paris bara för en dag eller två skulle jag säga att det lönar sig att köpa "un carnet" som är tio st. engångsbiljetter. Det finns även andra alternativ t.ex. "Paris visite pass" som är för turister och som fungerar som dagskort.

Att shoppa i Paris

Printemps och Gallery Lafayette

Om man har lust med märkeskläder och dyra kläder ska man besöka 'Printemps' och 'gallery Lafayette' som är stora varuhus med lyxiga kläder.

Forum des Halles

Om du inte vill slösa bort alla pengar på ett klädesplagg kan du besöka 'Forum des halles' som är ett shoppingcentrum under jorden. Där finns butiker som H&M, New look och andra mindre dyra butiker. Om man går upp till marknivå finns även där billiga butiker i omgivningen.

Varuhuset 'Printemps'

Övriga tips

I Frankrike älskar många fransmän sitt vackra språk och de uppskattar om du kan säga enkla fraser som 'bonjour' och 'merci' på franska. De flesta i Paris kan i dagens läge ändå engelska.

En mindre bra sak med Paris är alla uteliggare, tiggare och lurendrejare som finns där. Som förvarning ville jag bara nämna dem.

Själv har jag besökt Paris tre gånger och jag planerar redan att resa dit så fort jag har pengar. Jag tycker Paris är en stad som är förtjänar ett besök av alla.

Text & Bild: Hannah Nilsson

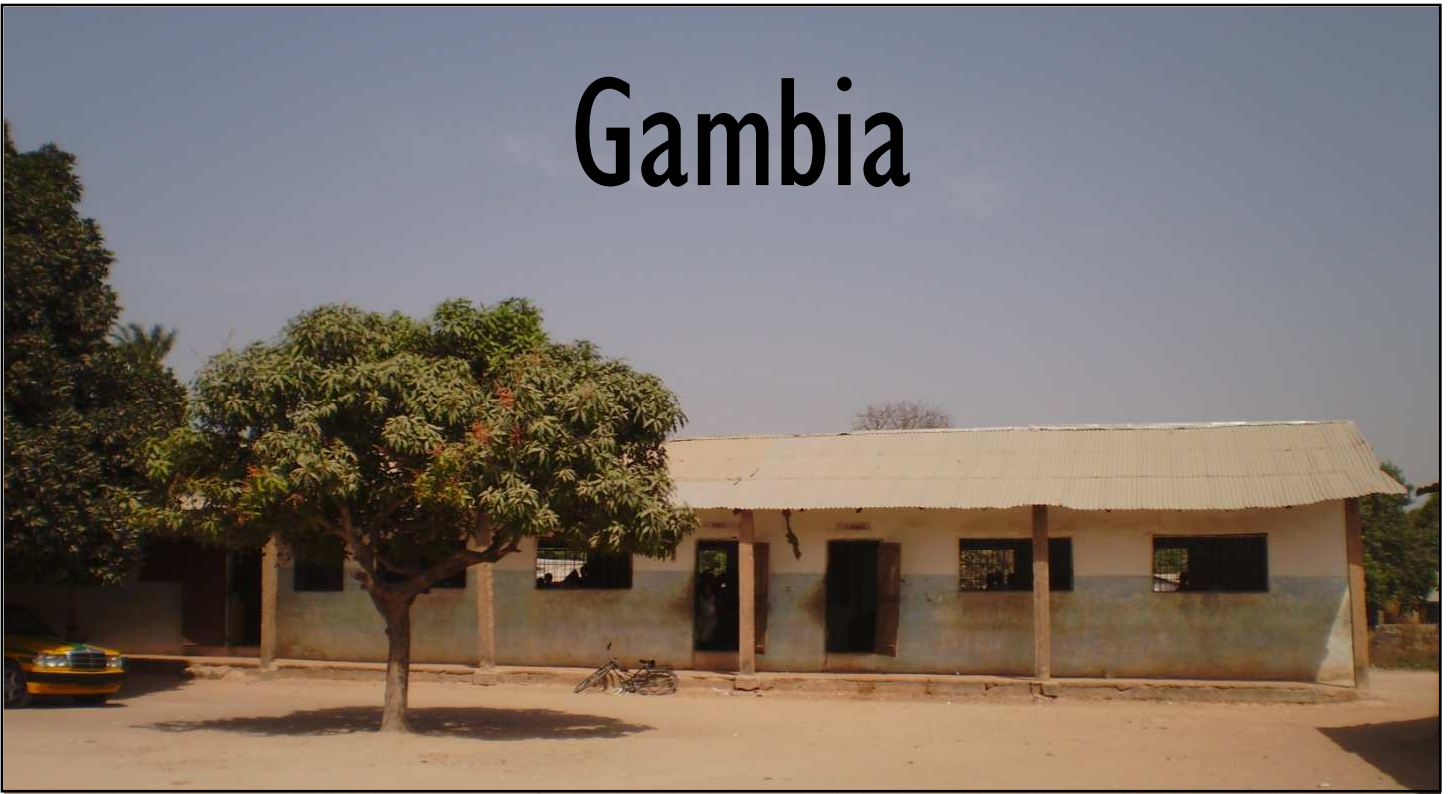

Macarons

Tio fakta om fransmän à la Hannah

1. Eleverna i skolorna tilltalar alltid lärarna madame eller herr.
2. De delar ut kindpussar åt vänner och bekanta vid hälsning och avsked.
3. De flesta är kvällsmänniskor och är uppe relativt länge.
4. De äter middag sent, runt åtta-nio-tiden på kvällen.
5. De dricker ofta vin till middagen
6. De tycker yoghurt är en bra efterrätt på t.ex. vardagar
7. De har runt en till två timmars lunchrast både i skolorna och på jobben.
8. De jobbar och är i skolan ganska sent, i skolan till fem eller sex.
9. De äter ofta ganska lite till frukost men mera till lunch och middag.
10. De går oftast ut först efter nio på kvällen.

Gambia

Gambia är en liten västafrikansk stat, som är helt omgiven av landet Senegal. Gambia är ett mycket smalt och avlångt land, på flera ställen är landet bara några mil brett. Landet Gambia domineras helt av en stor flod som, precis som landet gör, heter Gambia.

Gambia är ett fattigt land, som ofta måste ta emot bistånd från omvärlden för att landets befolkning skall överleva. Sjukvården i landet har stora brister, och tyvärr är sjukdomar som malaria och tuberkulos alldeles för vanliga i Gambia. Den största delen av Gambias befolkning arbetar med jordbruk i olika former. En hel del arbetar också inom fiskebruket, och vi besökte också en dag en strand full med fiskare. Där satt kvinnorna och rensade fisk och andra fiskdjur. De hade sina små barn med.

Jag och min familj besökte Gambia i januari 2011 och vi åkte dit med Tjäreborg. Resan tog 10 timmar och

vi mellanlandade på Gran Canaria. Vi skulle tillbringa en vecka i det heta landet i Afrika. Gambia är ett relativt nytt turistmål och därför var det otroligt lite turister där. Vi bodde i ett trevligt litet hotell nära havet och i rummet bredvid vårt träffade vi några roliga personer som också kom från Finland som vi senare blev goda vänner med.

Det fanns otroligt mycket försäl-

jare på stranden, och man hann knappt slå sig ner innan det kom någon och frågade om man ville köpa ett bälte, en fruktdrink, en tavla, ett smycke, en handduk eller något annat av de otaliga saker de sålde.

Då man är på resa är det ju en självklarhet att man vill se sig om i det nya landet och uppleva vardagen så som lokalbefolkningen gör, så vi bestämde oss för att boka in oss på en

Afrikanska kvinnor på stranden

Fakta om Gambia

- Huvudstad: Banjul
- Folkmängd: 1,8 miljoner
- Medellivslängd: män 57 år
kvinnor 60 år
- Statskick: republik

men ändå fungerade inget. Lönen i Gambia är så dålig att de få läkarna som fanns hade rest utomlands för att jobba för en bättre lön. Presidenten hade bestämt att inga utlänningar får jobba som läkare, alltså fanns det ingen som kunde använda något i sjukhuset, alltså fanns det ingen ordentlig personal. Dock fanns det ändå några sjuksköterskor på plats som gick omkring och försökte hjälpa till och endast en läkare som tog emot alla invånare.

del sightseeingar för att få ta del av Gambias kultur.

En dag besökte vi ett sjukhus. Det var en otroligt fin byggnad och det

var alldeles nybyggt. Inuti fanns en massa ny utrustning, ännu oupppackad. Det var konstigt att sjukhuset hade alla möjligheter och resurser

Vi gick igenom sjukhuset och fick se en massa födande kvinnor som låg i sängar och skrek och ylade. Det var hemskt att höra alla skrik och stönan-

Glada musikanter

den och se dem ligga där alldeles nakna. Det var ingen som fick smärtlindrande, ingen som fick hjälp.

När vi kom ut ur sjukhuset såg vi läkarmottagningen en bit bort på gården. Utanför stod folk i en lång kö. Alla satt eller låg alldeles stilla. Man kunde få vänta flera dagar innan det blev ens tur, det fanns ju endast en läkare i ett väldigt litet rum. Guiden berättade att de flesta hade malaria och att ungefär hälften av alla som köade dog. Det var hemskt att höra och se dem sjuka och ändå lida i tysthet.

Apoteket som fanns där bestod av ett litet bord mitt i ett ganska stort tomt rum. Mitt på bordet fanns en massa burkar, alla var värkmedicin. Man väntade alltså flera dagar på att en läkare skulle granska en, skriva ut ett recept på värkmedicin och sedan gå hem och hoppas på det bästa.

Värkmedicin mot malaria fungerar ju inte.

Det mest otäcka var nog ändå när vi fick gå in i ett litet rum med några sköterskor. Bakom ett skynke låg en liten pojke, han var kanske fem år. Pojken hade malaria. Bredvid hans säng satt hans mamma. Hon vakade över sin pojke men grät inte, hon var en stark kvinna. Det fanns inget man kunde göra åt honom. Alla i sjukhuset ville visa hur de hade det. De tyckte om att folk kom och såg på deras barn, släkting eller någon annan som var där. Här i Finland skulle det ju inte vara tillåtet.

Efter att vi besökt sjukhuset åkte vi vidare till en skola. Jag trodde vi hade åkt till ett fängelse, för så såg det ut. Det fanns inga fönster, inga ordentliga väggar, inga korgbollsplaner eller liknande som det nog finns i våra lågstudier. Då vi gick in i klass-

rummet såg vi över 30 barn i ett rum. Rummet var väldigt slitet och taket var sönder. Alla bord hade några bänkar som barnen trängdes att sitta på. Nästan alla var pojkar, det var endast några få flickor där. Böckerna och häftena var utslitna och några pennor

eller gummin syntes inte till.

Direkt då vi gick in steg alla barn omedelbart upp och läraren sa att de skulle sjunga en visa för oss. De sjöng glatt på och de iakttog oss väldigt noga, det är knappast alla dagar vita människor klampar in i skolan. Efter det gick vi in i rektorns kontor. Han hade ett "fint" rum med både skrivbord och stol. Han berättade ditt och datt om skolan och när han sa att det var en av de finare skolorna började jag undra hur de andra skolorna riktigt ser ut.

Ingen av invånarna förstod sig på klockor men de hade alla något slags solur som de gick efter. Alla gick till skolan, om de inte hade någon rostig cykel, men man var rik om man hade en. Om det var "kallt" väder ute fick man stanna hemma.

Det var intressant att se hur allt var här nere men ändå skrämmande att förstå att detta är verkligheten. Jag rekommenderar denna plats för alla som vill se något annat än bara sin solstol då de är på semester, de som tycker om lite äventyr. Men såklart kan vem som helst åka hit, här var väldigt trevliga människor och alla var så otroligt glada och vänliga trots att de inte hade någonting. Vi har nog en del att lära av dem.

Text & Bild: Victoria Juslenius

På besök i en lokal skola

Kvinnor på promenad i staden

På stranden

Drömmen som gick i uppfyllelse

Min dröm hade alltid varit att få resa till Los Angeles. Efter att ha sett otaligt många olika filmer och tv-serier har det alltid varit drömmen med stort D. Den 20 februari förverkligades min dröm när satte jag mig på ett plan tillsammans med pappa som skulle ta oss ner till varmare breddgrader. Först var det mellanlandning i London som gällde för vår del, där vi skulle byta till planet som sedan skulle ta oss ner till Los Angeles för tio dagar. Sammanlagt tog det runt tio timmar att flyga från Helsingfors till Los Angeles.

Beverly Hills
24

När vi sedan landade i Los Angeles efter en lång flygresa var det en hel lång rad med säkerhetskontroller som vi skulle gå igenom. Efter det möttes vi äntligen av strålande sol och värme! Förutom att vi kom till ett helt annat klimat var det också en helt annan tidszon för oss, Finland ligger nämligen åtta timmar före Los Angeles. Men det var inte speciellt svårt att komma in i den amerikanska dygnsrytmen, allt som behövdes var en lång natts sömn. Något man inte skulle ha trott var att det var vinter i Los Angeles medan vi var där. Solen gassade på från morgon till kväll, temperaturen låg mellan 30 och 40 grader varje dag men när solen hade gått ner sjönk visserligen temperaturen rejält och sedan ville man inte gå i shorts längre, speciellt inte om man befann sig vid havet där det var mycket kyligare än inne i centrum.

Los Angeles är staden som är mest känd för sin 13,6 meter stora Hollywoodskylt som syns på långa avstånd. Den har stått där sedan 1923 och har gått igenom en hel del förändringar sedan dess. Från början var det Hollywoodland som var Los

Pariserhjulet i Long Beach

Angeles kända landsmärke tills en del av den förstördes och de fyra sista bokstäverna föll bort. Från Hollywood Hills erbjuds en alldeles fantastisk utsikt över hela downtown Los Angeles, något av det finaste jag någonsin varit med om!

Los Angeles bjuder även på den dyraste shoppingen. Den dyraste gatan av dem alla, Rodeo Drive, är gatan där flera kändisar går dagligen och shoppar i de dyraste märkesaffä-

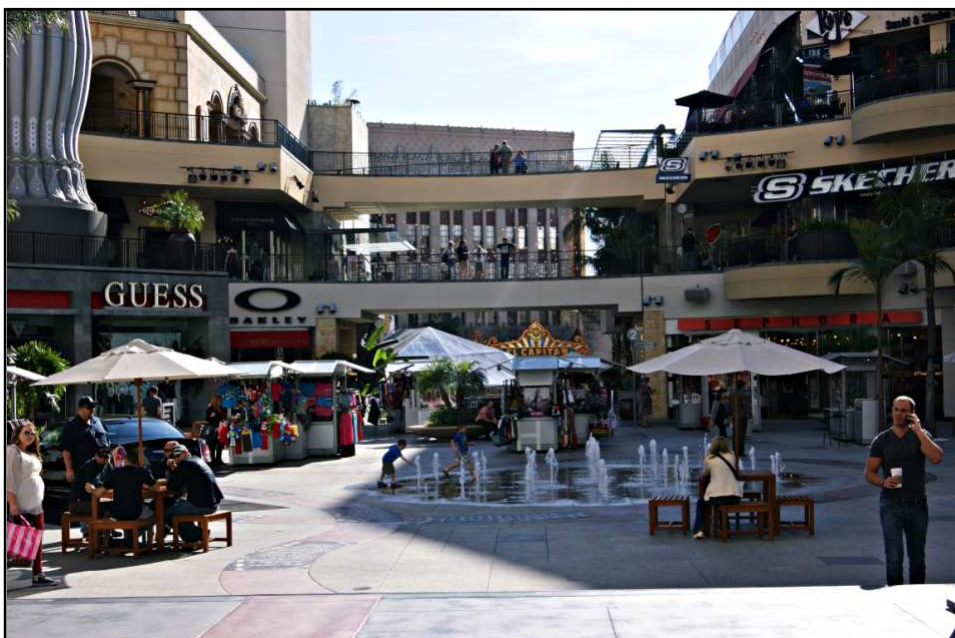
terna. Beverly Hills är känt för att ha varit med i serier som Beverly Hills 90210 och är idag det dyraste bostadsområdet som är hem för många kändisar. En hel del sightseeingturer erbjuds för att man ska få se kändisernas hem, vilket absolut är värt varenda slant. Inne i centrum finns den kända gatan Walk of Fame där närmare 2500 kändisar har fått sin stjärna. Där hittar man alla från gamla sångare till dagens kända skådespelare. Själva gatan är flera kilometer lång och har flera olika förgreningar. Det finns massor av saker som är värda att uppleva i Los Angeles.

Höjdpunkten som jag inte alls var beredd på var att inte bara se en, utan fyra kändisar på en enda dag. Man har nästan alltid en chans att stöta på en kändis, det gäller bara att vara på rätt ställe vid rätt tidpunkt. I mitt fall var det dock inte så. En av mina favoritskådespelerskor skulle få sin stjärna på Walk of Fame vilket jag totalt skulle ha missat om inte vi gått in i en souvenirbutik och fått veta det. Jag och pappa var bland 200 andra personer och skulle få se när ingen mindre än Jennifer Aniston, som har gjort sig mest känd via rollen som Rachel Green i Friends, får sin stjärna. Att få se henne på endast ett par meters avstånd går inte att beskriva, det är något man måste uppleva själv. Förutom att Jennifer själv var på plats var även den svenska skådespelerskan Malin Åkerman på plats med Adam Sandler och Kathryn Hahn. Det kryllade av journalister som så snabbt som möjligt ville få en intervju med henne och de andra skådespelarna.

Bortsett från att få se fyra kändisar på en endaste dag var man i full gång med att sätta igång den berömda Oscarsgalan inne i centrum. En vecka före själva tillställningen

Downtown L.A.

På shopping tur i centrum

Disney Concert Music Hall

var redan röda mattan utplacerad och intäckt i plats, tält var uppsatta, områden avstängda och stora guldstatyetter uppradade inne i Kodac Theater.

Allt jag hann se och uppleva medan jag var där var allt jag önskat mig att se. Det var som att vara i en film medan jag var där. Vi flög hem igen till kalla Finland den 1:a mars och det var det värsta för mig. Att sitta högt uppe i luften när klockan var 23 på kvällen och se hela staden vara mörk medan alla byggnader och bilar lyste upp allt var något jag inte kommer att glömma på en tid. Det var magiskt! Nu kan jag äntligen kryssa av min största dröm, att få se Los Angeles med egna ögon. Nu återstår bara drömmen att en dag få bo där och vara en av de 17 miljoner människor som lever där!

Text & Bild: Cassandra Tammilehto

Walk of Fame

Jag träffade Jennifer Aniston!

Bokrecension: Elsas Hemligheter

Elsas Hemligheter är den tredje boken som handlar om en av Sveriges populäraste modebloggare, Elsa, som lever sitt liv i Stockholm tillsammans med pojkvännen och modeskaparen Hugo. Hon har sedan några år tillbaka jobbat på kvällstidningen Bladet som moderedaktör men plötsligt får hon nyheten om att hon har blivit uppsagd

från sitt jobb. Nyheten får Elsa att tänka om och nu har hon nya val att göra. Ska hon försöka få ett nytt jobb hemma i Stockholm eller ska hon återvända till kärleken som stavas New York för att studera? Förutom att hon har ett val att göra hinner hon gå på bröllop, intressanta fester och galor. Och såklart hinner hon resa till

bl.a. bergen i Verbier och soliga Miami. Men hur kommer allting sluta? Kommer hon få ett nytt jobb och kommer hennes dröm gå i uppfyllelse?

Sofi Fahrman är författaren bakom berättelsen om Elsa. Författaren bor i New York där hennes liv består av modeveckor och skrivande för sin egen tidning – Sofis Mode. De två tidigare böckerna om Elsa heter Elsas Mode och Elsas Värld. Boken innehåller gästkapitel av Mini Andén, Jonas Hallberg och Johan Ranck. Ifjol blev böckerna om Elsa till serie som spelas som bäst på TV3 Play med namnet Elsas Värld – efter den andra boken.

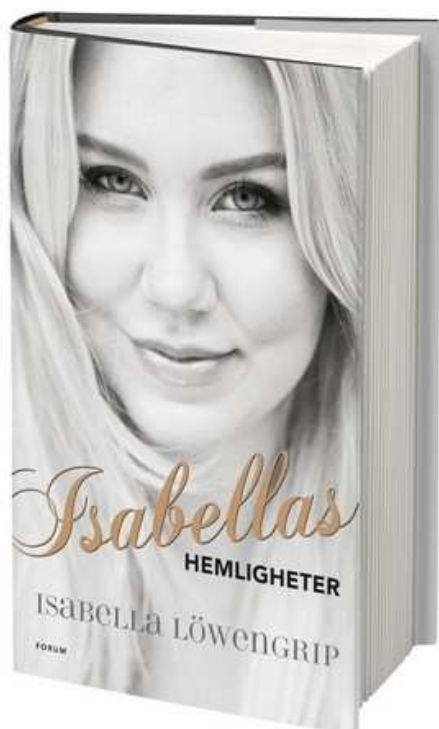
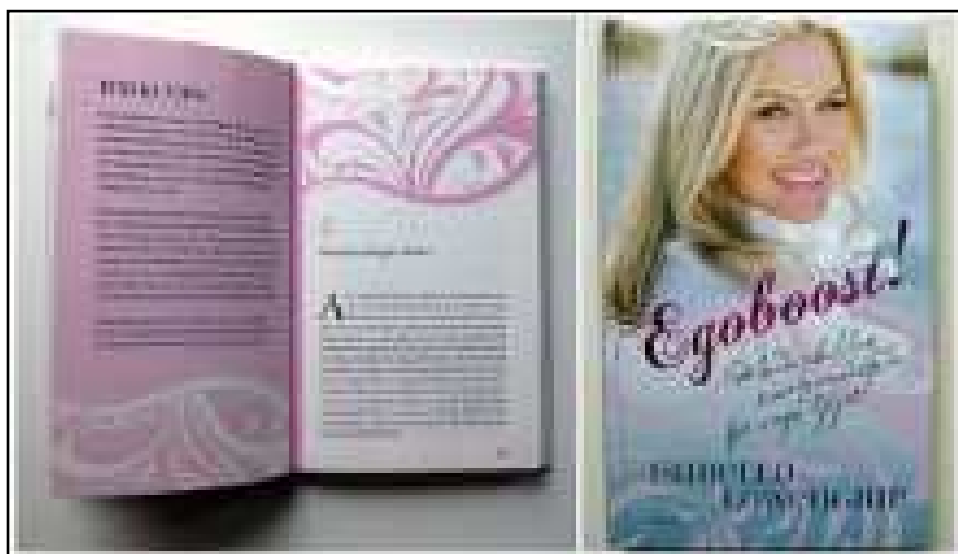
Jag tycker om de tidigare böckerna om Elsa och den tredje blev en favorit hos mig kort efter att jag läst den. Jag rekommenderar att läsa de andra två innan man börjar med den tredje så att man hänger med i själva berättelsen. Men jag rekommenderar att läsa serien – definitivt värd alla sidor!

Text: Cassandra Tammilehto

Bild: http://sweetmary.blogg.se/images/2011/sbn911303491x_fc_1_171438170.jpg

Bokrecension: Egoboost — Blondinbellas överlevnadsguide för unga tjejer

Isabellas nya bok som utkom i april.

Blondinbella heter egentligen Isabella Löwengrip. Hon driver en blogg, som är en av de mest lästa bloggarna i Sverige någonsin. Egoboost är hennes första bok som lanserades hösten 2010. Egoboost är en handbok för unga flickor. Isabella skriver om hur det är att vara ung i Sverige. Hon ger

”I boken skriver hon om vänskap, kärlek, svart-sjuka och komplex men även om sexuella övergrepp, ångest, ätstörningar.”

goda råd, stöttar och peppar flickor till att våga tro på sig själva och förstå att man själv är den viktigaste personen i sitt liv. Att "boosta sitt ego" är livsviktigt, säger Isabella.

I boken skriver hon om vänskap, kärlek, svartsjuka och komplex men även om sexuella övergrepp, ångest, ätstörningar. Med boken vill hon nå alla och förmedla att man kan övervinna allt i livet om man vill. Isabella skriver också om sitt eget liv och sina egna erfarenheter. Hon berättar också om hur hon skapade sin blogg för att övervinna de som mobbade henne i högstadiet och hur det kändes att

välja gymnasiet. Dessutom skriver hon om vägen till hur hon har lyckats att som bäst driva sex företag samtidigt som hon studerar i Schweiz trots att hon bara är 21 år.

Isabella har också skrivit en efterföljare som utkom denna vår. "Isabellas hemligheter", vilken riktar sig mot en målgrupp efter gymnasiet. I den berättar hon om hur man tar sina idéer till verklighet, klarar första arbetsintervjun och hittar investerare till sina affärsidéer.

Så går dina tankar åt att fundera över hur du ska våga visa dig i bikini på stranden i sommar eller har du sömnlösa nätter för att din stora kärlek tagit slut! Isabella har tipsen hur du överlever!

Boken var väldigt givande och öppnade nya synvinklar för en då man läste den. Den fick en att inse att det viktigaste i livet inte är hur man ser ut. Man får en känsla av att man kan övervinna allt och uppfylla sina drömmar efter att man läst Isabellas berättelse. Boken är verkligen att rekommendera!

Kolla även in: www.blondinbella.se & www.isabellalowengrip.se

Text: Erica Kaskinen

Bild: http://blondinbella.se/files/2010/12/blondinbellas-egoboost04_104203785.jpg

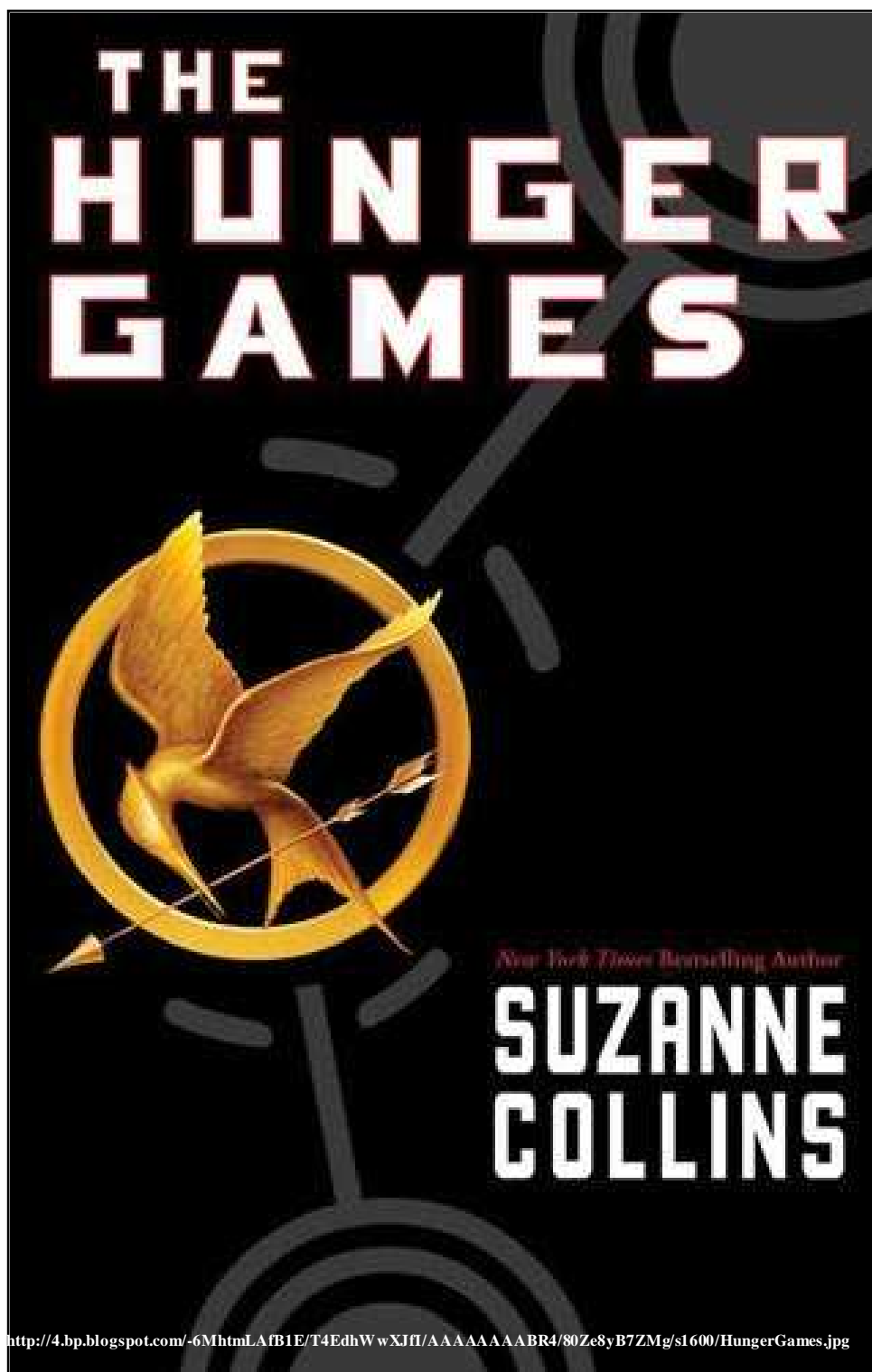
Bokrecension: Hungerspelen av Suzanne Collins

Hungerspelen är den första boken i en trilogi. Huvudpersonerna i boken är bl.a. Katniss och Peeta. De lever båda i ett land som heter Panem och som är indelat i 12 distrikt som styrs av regimen från huvudstaden. Varje år anordnar regimen en tävling som direktsänds i hela landet och alla är tvungna att se på. Tävlingen är inte som vilken tävling som helst, den är en tävling på liv och död. Tävlingen kallas hungerspelen och den går ut på

”Tävlingen är inte som vilken tävling som helst, den är en tävling på liv och död.”

att 24 flickor och pojkar mellan 12-18 år lottas ut från distriktens befolkning, en pojke och en flicka från varje distrikt. Tävlarna blir sedan inlåsta på en arena som kan se ut hur som helst och de måste döda varandra för att överleva. Den som är den sista tävlar-kvar i livet vinner tävlingen och får åka hem.

Enligt mig var Hungerspelen en av de bästa böcker jag någonsin läst. Den var i princip omöjlig att lägga ifrån sig och den var definitivt beroendeframkallande. Boken var spännande från början till slut och när man börjat läsa måste man få veta hur

det går för Katniss. Det positiva är att de två övriga böckerna i trilogin, ”Fatta eld” och ”Revolt” också är bra. För dem som inte gillar att läsa har Hungerspelen nyligen visats på bio. Jag såg själv filmen och kan säga att den verkligen var sevärd. I filmen fångas det bästa av boken på ett bra sätt.

Text: Hannah Nilsson

Filmrecension: Life As We Know It

Life As We Know It är en romantisk komedi från 2010. Filmen handlar om Holly (Katherine Heigl) och Eric, även kallad Messer (Josh Duhamel), som blir ihopparade av sina bästa vänner Alison och Peter. Detta slutar i en absolut katastrof eftersom de inte alls kommer överens om något och de börjar hata varandra. Vad de inte vet är att de kommer vara i varandras liv för alltid. Senare får Alison och Peter en dotter, Sophia, som Holly och Messer sedan blir gudföräldrar till. De träffar varandra så gott som varje dag men de kan ännu inte tåla varandra. En dag får Holly och Messer nyheten som ändrar deras liv för alltid – de får veta att Alison och Peter har varit med om en bilolycka och dött vilket leder till att de får delad vårdnad om Sophia. De blir tvungna

att bo kvar i Alisons och Peters hus medan de tar hand om Sophia eftersom domstolen anser det vara den bästa möjliga lösningen. Men hur kommer allting sluta - kan Holly och Messer bli vänner och vad händer med Sophia?

Filmen är runt två timmar lång och den hade premiär den andra oktober 2010 runt om i världen. Jag tycker att filmen är en av de bästa som jag sett! Filmen har en bra intrig och ett lyckligt slut. Ett stort plus är skådespelarna! De passar perfekt till rollerna! Jag såg filmen för första gången för ett år sedan men den har varit en stor favorit hos mig sedan dess. Om man gillar romantiska komedier så rekommenderar jag verkligen denna film – absolut sevärd!

Text: Cassandra Tammilehto

Filmrecension: This means war

Filmen "This means war" är en amerikansk komedi som även innehåller action och romantik. Handlingen går ut på att två av CIA's bästa agenter FDR Foster och Tuck Henson måste

skjuta en person under ett arbetspass vilket får stor publicitet och resulterar i att brodern till offret vill hämnas på agenterna. Därför blir de båda vännerna avstängda från fältarbetet och så börjar de av en slump dejta samma kvinna.

En tävling uppstår mellan de båda om vem av dem som skall vinna hennes kärlek. De båda agenterna börjar använda fula knep för att sabotera den andres dejt som tex genom att söva ner den andre men hjälp av sömnpilar under dejten. Filmen får en vändning då kvinnan, Lauren Scott, blir kidnappad av Tucks och FDR's fiende som hotar med att döda henne. De båda agenterna börjar samarbeta igen efter en lång paus och försöker tillsammans stoppa kidnappningen.

Filmen har ett roligt slut och är definitivt sevärd!

Huvudrollsinnehavare

Reese Witherspoon (Lauren Scott),
Chris Pine (FDR Foster) och Tom
Hardy (Tuck Henson).

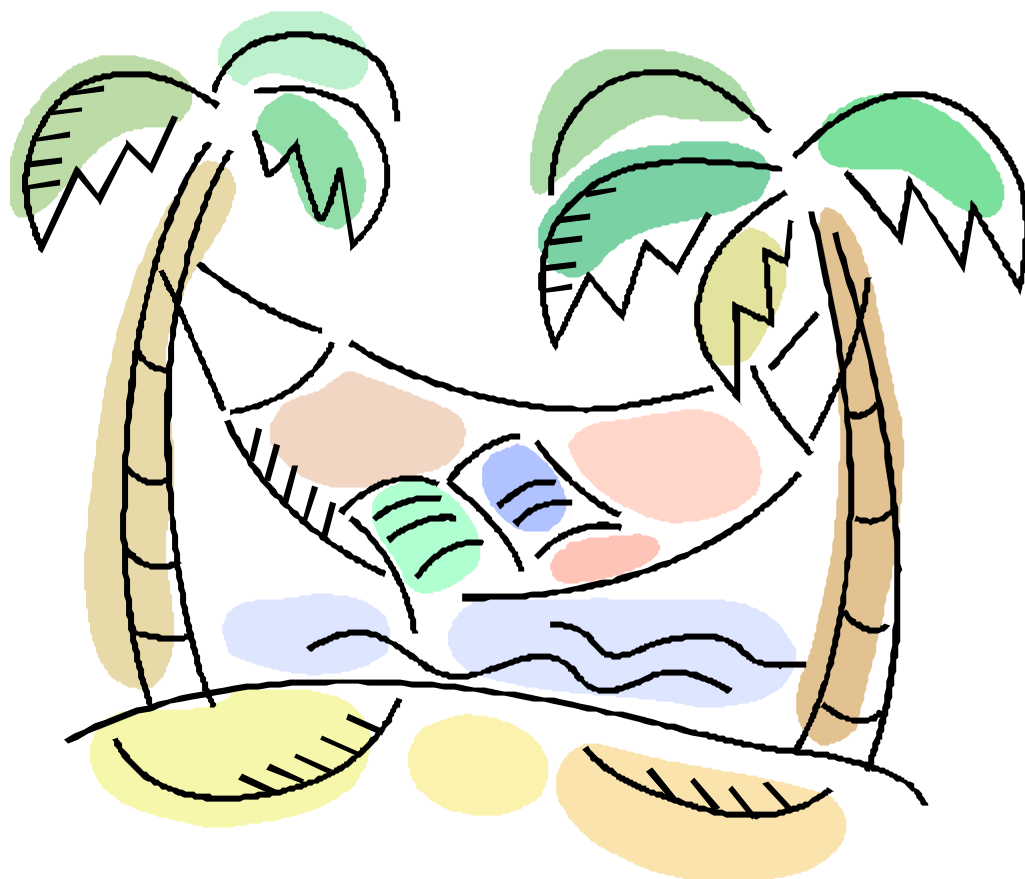
Premiär

Filmen hade premiär i Finland den
24 februari 2012.

Text: Jonny Nyman

Bild: http://t2.gstatic.com/images?q=tbn:ANd9GcQDk6d_VzP_01kU5Q5ZveQu1j6ywRBWHN5vKF1Za4oh7CCr8mQAsuyykhQJg

**Redaktionen önskar
er alla en solig och
varm sommar!**

